

Κ ε φ. Θ'.

Περὶ βαρύτητος, καὶ Κεφότητος· περὶ Ἐλεκτικῆς δυναμείως, καὶ περὶ Ἡλεκτρικῆς.

Ἐρ. Τὶ ἐννοεῖτε διὰ τῆς Βαρύτητος τῶν Σωμάτων;

μα Ἀράχνης τινὸς τῆς Ἰταλίας ὀνομαζομένης Ἰταλιεὶ tarantola· τὸ μέρος τῆ ἀνθρώπου ὅπου δαγκασθῆ, κυριεύεται ἐν τῷ ἄμα ἀπὸ δριμυτάτης πόνης, καὶ μετ' ὀλίγας ὥρας αἰμοδιάζει, καὶ μεταβάλλεται ὁ πάχων εἰς μίαν βαθεῖαν μελαγχολίαν, καὶ εἰς ἓνα ἄσθμα· ὄσφυγμός ἀδυνατεῖ, ἡ ὄρασις σκοτίζεται, καὶ ὁ πάχων χάνει τὸν νῦν, τὴν αἰσθητικὴν καὶ τὴν κίνησιν· ματαίως ἀγωνίζεται ὁ Ἰατρός· ἓνας Μεσικὸς μόνου ἠμπορεῖ νὰ τὸν Ἰατρῆσιν παίξωντας διαφόρους ἤχους, καὶ ὅταν ἔρχηται νὰ συναπαυτήσῃ μίαν ἀρμονίαν ὅπου συμφωνεῖ μετὰ τὸν κάμνοντα, ἔτος ἀρχικῶς τότε νὰ κινῆται βαθμηδόν, καὶ σημειῶναι τὸ μέτρον μετὰ τὰ δάκτυλα, μετὰ τὰς ἀμυχάλας, μετὰ τὰς πόδας, καὶ μετὰ τὸ Σωμα· εἶτα συκάνεται μόνος τε, καὶ χορεύει, ἀποκτάντας πάντοτε νέας δυνάμεις, καὶ ἐνεργείας· αὐτὸς ὁ χορὸς διαρκεῖ σχεδὸν ὅσας ὥρας ἢ μίαν ἡμέραν μερικαῖς φοραῖς καὶ δύο· ὅταν ἡ Μεσικὴ παύσῃ, πύει ὁ πάχων τότε ἀπὸ τοῦ νὰ χορεύῃ τὸν βλάσιν εἰς τὸ κρεβάτι, καὶ ἐπαναλαμβάνουσιν αὐτὸ τὸ ἔργον ἕως ὅπου νὰ ἰατρευθῆ ὁ πάχων ἀφ' ἐαυτῆτε· τὸ ὅποιον γίνεται βαθμηδόν· κάθε πάχων ἔχει ἓνα τόνον, ἢ ἤχον ὅπου τῷ ἀρέσκει κατ'